

almindelig antaget, at der ikke var Noget i Veien for at colligere for fremmede Lotterilaan, og dette har bevirket, at man, i det Mindste i Provindsaviserne, har seet en Mængde Collecteurer fremstaae, som have colligeret for disse forskjellige Lotteri-Laaneindretninger i flere tydske Stater. De Indskud, man har gjort paa disse Lotterilaan, troer jeg ikke staaer i en aldeles bestemt Forbindelse med de oprindelige Laane-Obligationer; men det har vistnok været Collecteurerne paa de forskjellige Steder, som have drevet disse Forretninger for egen Regning, og saaledes derved skaffet sig en ikke ringe utilladelig Fordeel. Imidlertid troer jeg ikke, at Domstolene eller Collegiet i sin Tid har antaget det for utilladeligt, da denne Colligering saa aabenlyst har fundet Sted. Indskuddene have vistnok paa forskjellige Steder været meget ubetydelige; jeg troer endogsaa, at de have indskrænket sig til en 3 a 4 Rbd. Det forekommer mig derfor, at der maaskee kunde være Anledning til i § 5 at optage en Bestemmelse om, at en saadan Colligering ogsaa skal være forbudt for Fremtiden. — Med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler har gjort opmærksom paa ved § 2, om hvem Mulcten skulde tilfalde, da troer jeg dog ikke, at det er nødvendigt, at det udtrykkeligt siges i Paragraphen; thi naar ikke Andet er bestemt, saa veed man, at Mulcten tilfalder vedkommende Fattigtkasse.

Finantsministeren: Jeg maa slutte mig til hvad den ærede sidste Taler ansførte om § 2, idet jeg ogsaa har antaget, at naar det ikke udtrykkeligt er anderledes bestemt, maa Mulcten altid tilfalde Stedets Fattigtkasse. Hvad § 5 angaaer, da maa jeg, med Hensyn til hvad der er ytret, om Nødvendigheden af at der skulde søies til, at det kun var de offentlige Vædse og Lottospil, der skulde være forbudne, for at undgaae, at man ikke ogsaa skulde antage, at Vædse og Lottospil i private Kredse skulde være forbudne, dog tilstaae, at jeg troer det er overskødigt. Hvad der siges i § 5 er ikke andet end at fremdeles Vædse og Lottospil her i Landet skal være forbuden, det vil altsaa sige, at det samme Slags Vædse og Lottospil, som hidtil har været forbudt, fremdeles skal være det og ikke andet. Vil

man nu ikke ansee dette for tilstrækkeligt, men indlade sig paa i Anledning af denne Lov at sige Mere end det Nødvendigste, at detaillere og beskrive hvad Slags Vædse og Lottospil det er, som er forbuden, og hvad der er tilladt, saa troer jeg dog paa ingen Maade, at dette lader sig udtømme ved at tilføie Ordet „offentlig“, og, ved saaledes ikke at referere sig til det hidtil bestaaende, sætter man Domstolene i mødende Tilfælde i langt større Forlegenhed, end naar man simpelthen holder sig til den Sætning, at Talletteriets Ophævelse ingen Indskyldelse har paa hvad der hidtil har været forbudt eller tilladt her i Landet med Hensyn til Vædse og Lottospil. Foraaavidt det er antydet, at det maaskee kunde være hensigtsmæssigt ved samme Leilighed at træffe Bestemmelser, tjenende til at hindre fremmede Lotterilaans Udbredelse her i Landet, da maa jeg bemærke, at det forekommer mig, at disse fremmede Lotterilaan, de være forøvrigt saa fordærlige som de ville i Principet, dog paa ingen Maade kunne stilles sammen med Lotteriet, og jeg troer, at der vilde være noget ganske abnormt ved i en Lov som denne at træffe en saadan Bestemmelse. Jeg maa ogsaa tilstaae, at selv om man vilde foreslaae et selvstændigt Lovforslag desangaaende, vilde jeg finde det meget betænkeligt; thi det er mig ikke bekjendt, at noget af disse fremmede Lotterilaan, hvorledes de nu end ere indrettede, er i den Grad forkastelig eller upaalideligt, at der skulde være Anledning for en fremmed Stat til aldeles at fornene sine Undersaatter at deeltage deri, og den Umstændighed, at Obligationerne eller Parter af Obligationerne i deslige Laan sælges bag efter og ikke strax ved Laanets Tegning, kan ikke gjøre Noget til Sagen, saalange det er Tilfældet med mange andre Laan, som ikke ere Lotterilaan.

Orsted: Det er vistnok meget uvigtigt, om § 1 i den forelagte Lov nævner Placaten af 24de April 1844 eller blot Rescriptet, men det er vist, at Publicum er ikke underrettet om Rescriptet uden ved Placaten. Jeg troer ikke, at Rescriptet er kundgjort paa nogen anden Maade end netop ved Placaten. Resolutionen, hvorpaa den er grundet, er nogle Dage ældre